

Skriftlig fremsættelse (19. december 1996)

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Herved tillader jeg mig for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om frihedsberøvelse og anden tvang i psykiatrien og retsplejeloven. (Revision af psykiatriloven).

(Lovforslag nr. L 133).

Hovedformålet med lovforslaget er at gennemføre de ændringer og tilpasninger, som erfaringerne med den gældende psykiatrilov fra 1989 giver anledning til.

De ændringer, der foreslås, bygger i et vist omfang på resultaterne af den videnskabelige undersøgelse af psykiatrilovens virkninger, der blev gennemført med henblik på lovens revision. Der foreslås dog også ændringer, som ikke er inspireret af psykiatrilovsundersøgelsen.

Et hovedpunkt i lovforslaget vedrører *klageordningen*. Efter de nugældende regler indbringes klager over tvangsendlæggelse og tvangstilbageholdelse for domstolene i 1. instans, mens klager over anvendelse af anden tvang, f.eks. tvangsbehandling, indbringes for de lokale patientklagenævne, der er oprettet under de enkelte statsamter.

Ved lovforslaget lægges der op til en forenkling af klageordningen, således at alle klager over tvang i 1. instans indbringes for patientklagenævnet. Patientklagenævnets afgørelser om tvangsendlæggelse og tvangstilbageholdelse skal herefter kunne indbringes for domstolene, mens patientklagenævnets andre afgørelser som hidtil kan påklages til Sundhedsvæsenets Patientklagenævn.

Lovforslaget indeholder også forskellige bestemmelser, der sigter på at styrke *sagsbehandlingen i patientklagenævnet*, bl.a. i forbindelse med behandlingen af klager over tvangsbehandling med opsættende virkning. Der foreslås således en absolut frist på 7 hverdage for

patientklagenævnets behandling af sådanne sager.

Efter den gældende lov har en klage over tvangsbehandling *opsættende virkning*, medmindre omgående behandling er nødvendig af hensyn til patientens liv eller helbred. Det foreslås, at en klage heller ikke skal have opsættende virkning, hvis omgående behandling er nødvendig for at afværge, at patienten udsætter andre for nærliggende fare for at lide skade på legeme eller helbred. Dette forslag er bl.a. begrundet i, at alternativet til behandling her og nu i disse tilfælde ofte vil være andre former for tvangsindgreb, herunder bæltefiksering og indgivelse af beroligende medicin.

Lovforslaget indeholder også forslag om *udskrivningsaftaler*. Ordningen har til formål at sikre klare aftaler om den fortsatte behandling og de sociale tilbud samt en opfølgning heraf. Der er tale om en mindre patientgruppe, der er karakteriseret ved et sammenfald af meget tunge psykiatriske og sociale problemer, hvor der uden en særlig opfølgning er fare for, at disse personer vil falde ud af behandlingssystemet, fordi de ikke selv søger behandling eller sociale tilbud.

Herudover lægger lovforslaget op til en række ændringer og præciseringer bl.a. med hensyn til *den behandlingsansvarlige overlæges kompetence* og adgangen til at *tvangsbehandle legemlige lidelser hos sindslidende patienter* samt med hensyn til *tilbageførsel* af bortgæede eller udeblevne patienter.

Lovforslaget vil samtidig med fremsættelsen blive sendt til høring hos en lang række myndigheder, organisationer m.v.

Endvidere kan det oplyses, at Justitsministeriet i januar 1997 vil afholde en konference, hvor der bliver lejlighed til en bred og åben debat om lovrevisionen.

Fremkommer der i høringsrunden, i forbindelse med konferencen eller i øvrigt idéer og forslag til forbedringer af forslaget, vil regerin-